

De Azimuth en de herkomst van de Davidster

De Azimuth is de afstand welke de zon van noord naar zuid wandelt, van 21 december tot 21 juni.

De azimuth heeft dus met astronomie te maken. Astronomie is de kennis van de sterren. Aster is ster. Astrologie is de kennis om uit de sterren de toekomst te voorspellen en heet bijgeloof te zijn. Vanaf het begin der mensheid is de invloed van astrologie groot geweest. De bakermat ervan ligt in het oude Egypte. Ook de Sumeriërs rond 4000 BC aanbaden de zon, maan en venus. De planeten vereerden zij als goden. De maangod heette nanna, de zongod Uta, en Venus heette Inanne. De eerste regeerders uit die tijd waren de priesters die konden communiceren op de een of andere wijze met de goden. Voor deze priesters werden tempels gebouwd en de bevolking zorgde voor hun levensonderhoud. Zo is dat gebleven tot op vandaag de dag. De gewone mensen werken en verzorgen de geestelijke stand der kerken, want die zouden dicht bij de goden staan. Daarna werden sommige priesters koningen en trad de heerschappijvoering in. De koning/priester was een ziener, een "baru-priester", een uitlegger van de hemelen. Hij kon, naar men dacht, lezen wat er in de sterren stond geschreven en wat er op aarde zou staan te gebeuren. Hij kende de eclipsen, loop der planeten, etc.

Om des te beter met de goden te kunnen communiceren bouwde men tempels op heuvels, ziggurats. In feite was deze oude astrologie een vorm van astronomie, kunde via waarnemingen van de loop der planeten. Aan de hand van de verzamelde gegevens maakte men kalenders. Vanzelfsprekend keek de gewone bevolking hoog tegen de koning op en draaide álles om het welvaren van de koning. Dus vereerde men hem met geschenken en inkomsten. Hij was immers in hun ogen de verbindingsschakel met de goden.

In 1300 v.Chr. begon men met geboortehoroscopen.

De Assyriërs ontwikkelden in 600 v.Chr. eerst een 18-voudige dierenriem, later een twaalfvoudige. Zij geloofden ook dat de planeten goden waren. De zon noemden zij Shamash, de maan Sin, Venus Istar, Mercurius Nebo, Mars nergal, Saturnus Ninartu en Jupiter Marduk. Het nieuwe Babylon ontwikkelde de strologie verder in 600-300 v.Chr. Ook de Grieken hadden hun invloed op de astrologie in de Hellenistische periode.

Plato en Pythagoras beweerden dat de aarde rond was en de zon draaide.

De Romeinen accepteerden de astrologie niet. Waren blijikbaar te nuchter. In 331 v.Chr. stichtte Alexander de Grote de stad Alwexandria. Dit markeert de

Grieks-Romeinse periode in Egyptes historie. Alexandirë werd één der belangrijkste Hellenistische bolwerken. Hier ontstond een mix van Griekse, Romeinse, Egyptische, joodse, Perzische, Syrische en Chaldeeuse invloeden. Uit Alexandrë kwam o.a. Claudia Ptolemy voort, geboren in boven-Egypte. Hij geloofde dat de aarde het centrum van het universum was. Hij schreef een 13-delig werk, de Almagest. Egypte heeft daarna een grote rol gespeeld in de astrologie, met namen als paul, Hephæstion, Palchus, pappus, Theon, etc.

Het Platonische jaar

Het aantal jaren dat de aardas erover doet om één rotatie of omzwaai te maken is 25.800 jaren. Dat noemt men een Platonisch jaar, of een Groot Jaar. Wanneer men de denkbeeldige as van de aarde verlengt, is deze als een wijzer die langs de 12 dierenriemtekens gaat.

Het duurt 2.150 jaren per zodiacteken. Er zijn 12 tekens, dus totaal 25.800.

Wanneer de voorjaars-equinox der zon (lentepunt) er is, begint de nieuwe eeuw, de nieuwe aion van 2.150 jaren.

Het begin van het Aquariustijdperk (waterman) ligt tussen 1960 en 2040.

De Sphinx (een soort cherub) toont het kruis aan in de zodiac.

Het Platonisch jaar begint bij Virgo/maagd (dat is het gezicht van de Sphinx), en eindigt bij Leeuw (het lichaam van de sphinx).

De ouden noemden de cherubs “geneii”, dat komt van genius, iemand die talentvol, geniaal is.

Ezechiël spreekt in hfst.1,7 over 4 cherubs, alsook Openb.4:6-7. In legenden worden de cherubs wel de “pilaren des hemels” genoemd. De cherubs golden als de beschermers der mensheid. De vier dieren of cherubs waren:

een stier met een mensengezicht

een leeuw met een mensenhoofd

een mens

een arend met een mensengezicht

De cherubim worden in verband gebracht met wielen, de zonnewielen, doordat de zon en aarde draaien..

Zie p2 huidige positie

Tot Julius Ceasar begon het nieuwe jaar in maart. Hij liet het nieuwe jaar op 1 januari beginnen in 45 v.Chr. De namen van onze maanden tonen dit aan. September komt van septa, dat is zeven, de 7e maand, oktober komt van octa, dat is acht, de 8e maand, november komt van novem, dat is negen, de 9e maand, en december komt van decem, dat is tien, de 10e maand. Dus dan is januari de 11e maand, februari de 12e, en maart de 1e.

Het woord “sphinx” betekent zoiets als binden, een cirkel afsluiten. De sphinx verbindt Virgo met Leo in de zodiac en markeert het grote nieuwe jaar.

Leo is de eerste aion van het Platonische jaar. Rome beweert m.i. terecht dat de Pscean Age (vissentijdperk) de 6e eeuw was. Wij zijn nu gekomen aan het einde van deze 6e grote eeuw en staan op het punt het watermantijdperk in te gaan, de 7e grote aion.

Toen Israël in Egypte was, was het destijds het Taurus-tijdperk, de stier/het kalf. Vandaar dat Israël in de woestijn het gouden kalf maakte en later de kalverendienst invoerde.

Wij bevinden ons dus nu in het midden van het Grote Jaar, het Platonische jaar.

Zie internet <http://revealer.com/platonic.htm>

en <http://revealer.com/review.htm>

De Sphinx heeft haar geheimen en geeft deze langzaam maar zeker aan ons prijs. Niet alleen de sphinx, maar ook de Grote Piramide heeft in haar structuren meer geheimen verborgen dan wij tot nog toe hebben ontdekt. De Sphinx en de Grote Piramide kunnen capsules zijn van oude generaties om hun kennis door te geven aan latere generaties die daar weer rijp voor zullen zijn. Immers, hoe kunnen zulke oude bouwwerken in onze tijd nog steeds het onderwerp zijn en blijven van duizenden onderzoekers, die allen hun bevindingen in evenveel boeken hebben neergeschreven en neerschrijven?

Hoe meer men van deze bouwwerken leert verstaan, hoe mysterieuzer ze worden. Om de oude mysteries te begrijpen, dienen wij de mathematische structuren van de aarde te kennen. Mathematica en geologie, de kennis der meridianen, lengte en breedte coördinaten, etc.

Piramide - glorieuze lichten, lichtmaten, lichtreflexies. Dat houdt in dat er in de maten openbaringen liggen.

De aarde is een simpele zeer grote magneet, een dynamo of generator met magnetische krachtlijnen. Volgens kenners 1257 krachtlijnen in één richting en 1850 in tegengestelde richting. Rond de zon is een enorm groot magnetisch veld, hetwelk ervoor zorgt dat de aarde en de maan draaien. Elk ding op aarde bestaat en functioneert uit oorzaak van de magnetische krachten der zon. De zon nadert volgens wetenschappers een nulpunt, hetwelk men met Magnetometers, Goes-10 kan meten

Astronomie is kennisname van het “hemelse artis”, de dierenriem, of de “hemelse aardrijkskunde”.

De driehoek Taurus-Scorpio-Virgo, daarvan is Taurus de stier de grote zaadzaaier, met de melkweg als een spoor van zaad/sperma.

Sterfelijkheid wordt eerst gezaaid. Dat is afgebeeld in Scorpio, de dood, welke eerst moet worden ondergaan, om als Maagd/Virog te kunnen opstaan. Zo zagen het de ouden.

Hondertachtig graden daar tegenover Virog staat Vissen (Ichthus).

De Astrologie heeft nog steeds de anteke systematiek bewaard, dat de elementen in de vier driehoeken van het Salomonszegel + de Davidster zijn gecombineerd. Als viertallen laten zij zich in drie kruisen ordenen. Zie afbeelding Belzer p.148.

De Azimuth

Azimuth is de afstand welke de zon jaarlijks van noord naar zuid aflegt, van 21 december tot en met 21 juni, dus weggaat, en weer opgaat van 21 juni tot 21 december. De mythe van Apollo met de zonne wagen en de zwanen wijst hierop. Apollo ging de zon "halen" en weer "wegbrengen".

De weg die de zon aflegt is in graden te meten. Dat levert het volgende beeld op:

fig.1.

De neerwartse driehoek - vrouwelijk

De opwaartse driehoek is mannelijk

De Babyloniërs noemden zo'n driehoek een AUM, waarbij zij de triniteit van de godheid zich indachten. Dat is door het christendom klakkeloos overgenomen. A liet men op de Vader slaan, U op de Moeder, en M op de Zoon. Hun lichtgod heette Bel, Marduk of Jupiter, en hun heer heette Baäl, dat was de Zoon in de triniteit.

Zij zagen een zonsverduistering als zijnde een kosmisch huwelijk tussen de zon en de maan met de aarde, waaruit iets nieuws zou voortkomen. De vader zag men als de zon, de moeder als de maan, en de aarde als de zoon.

Zonsverduisteringen achtte men altijd zeer betekenisvol te zijn. En, misschien was de laatste zonsverduistering inderdaad wel één van de meest belangrijke gebeurtenissen in de menselijke geschiedenis, 11-8-1999. Het luidt in veel gevallen de wisseling der aionen in, om naar het watermantijdperk over te gaan.

Er was op 11-8-1999 een kruis aan de hemel te zien, naar de standen der planeten. Ook de stammen Israëls lagen in kruisvorm tegenover elkaar in de woestijn rondom de tabernakel. Er waren vier leiderstammen, Juda in het oosten, Ruben in het zuiden, Efraïm in het westen en Dan in het noorden.